

BORSSZEM JANKÓ

ÉNYES idők magasztos dalnoka!
Érez-szobrod ott áll im a közterem.
Silány és törpe kor tevé oda,
Mely tud bámulni, de követni — nem.
Ezrével alkot gépet a jelen, —
De férfit, eszmét, — ó! azt nem terem.

Mily más idők! — mikor szent éneked
Egy nemzetet szólíta talpra föl —
S varázsán a magyar nem rettegett
A félvilág erős seregítől
Epigónod a nép szemetjiből
Bandát toborz ma, mely boltokra tör.

Mikor a szenvedélyed elragadt
Te akkor is királyvért szomjazál:
»Aka szszátok föl a királyokat!« . . .
Ha téved is, nagy a költő-király . . .
Nyomodba ma sakter-poéta jár,
Kiből csak sakterek bakója vál.

Nézz érez-szemekkel végig e hazán:
A hány dicsőt találsz, mind ismered.
Békés munkában, gyilkos harez zaján
Bajtársaid valának mind neked.
Fogyó csapatjuk, mint egykor veled,
Védi a szent, a nagy eszményeket.

S nézd, mit teszen az ifju nemzedék:
Szitokra az ajk, ütésre a kar . . .
Ó jaj! néhány rongy évtized elég,
Hogy ezzé légyen a dicső magyar! . . .
Nézd, és legyen a szellemed vihar
S tisztítsa meg legünk' villámival!

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

Simonyi Iván. Azt kérdezek a t. miniszterelnököt, mért csinálta statárium? Ugy látszik nem féli a drezdai congressus haragjától. Ami Pozsonyban történte, az ártatlan tüntetés volt zsidó polgártársaink irányában, de ott egy haja szála sem görbülte meg nekik, mert mivel az úgy is természetül göndör. (Hangok: Feltörték a boltjaikat!) Az meglehető, de a hajukat nem bántottak s amíg egy haja szála sem görbülje meg senkitől, nem is van indokolva a statárium. Elég lett volna a bürgerwehr az enyém vezetés alatt. Ha aztat agyonvernek, jötte volna a katonaság és csak ha aztat is agyonvernek, akkor lette volna ideje a statárium kihirdetni. De a kormány a Rothschild zsebében van és nem meri a zsidók ellen cselekedni.

Ónody Géza. Nyiregy... (A papirosba néz)... igenis, Nyiregyházán kinozták a tanukat. Önök tudják, ki cselekedte? (Bary!) Nem Bary. Baryt csak azzal vádolják, hogy mythologikus excursiókat engedett meg magának, a mennyiben egy sak... (A papirosába néz)... igenis, egy saktert Danaidahordónak nézett és vizet töltött bele, azt hívén, hogy feneketlen semitával van dolga. S mégis hasztalan, mert abból ki nem oblogetett semmit. Hanem Havas, aki nem is ómeri a mythológiát s egyáltalán nem áll tudományos alapon, iszonyúan rárivallt egy foglárra. Tegyük föl, hogy az a foglár gyöngye idegzetü histerikus férfiú. (Ohó!) Igenis, az! Ijedtében szörnyet hal. Vajjon fődözte volna-e az »Alliance izraélite universelle« az ő temetési költségeit? Vagy tegyük csak fel, hogy rémültében megnémul: vajjon adott volna-e a Kagal annyit össze, hogy szegény Karancsai kigyógyíttathatta volna magát? Önök mosolyognak? Ehhez értenek. De megmenteni a ha... (A papirosában néz)... igenis, a hazát a zsidótól, ahhoz gyávák. Remegnek agyonütni a zsidót. S önök vitéz magyaroknak vallják magukat? Megmutatom önöknek én, mi a bátorság! Tudom, hogy a királyi főügyész becsületos, tisztakezü ember s ime, én rá fogom, hogy arany argumentumok dolgoznak benne. Értik önök oda át, a ház tulsó oldalán, mit jelent ez? Már egyszer szégyenpadra hozta egyik rágalmozóját s én mégis fölkapom a sarat, s a diadalmas férfiúhoz hozzá csapom. Persze csak az immunitás törvényes határain belül. (Verhovay: Helyes!) Ennél fogva a főügyész ellen a a következő vádak emelem:

1. Mihelyt Nyiregyházára megérkezett, a vasuti indóházban több zsidót vett észre; s nem, hogy legott letartóztatta volna őket már az ábrázatjukért is, de sőt a bajuszát sodrogatta, ami kagal-nyelven azt jelenti, hogy »ne félj Mórsi! Rendin van a szénád. Eljén Rothschild!«

2. Jogom volt elvárni, hogy a főügyész úr megérkezése után azonnal hozzám siet rapportra és kikéri utasításaimat a további teendők iránt. E kötelességét elmulasztotta.

3. Mikor Verhovay nevét említették, nem vette le a kalapját.

4. Midőn egy izben azt kérdezték tőle, mi nézete a tiszta-eszlári ügyről, szivarját eldobta, ami nyilván azt jelentette: »Amilyen rossz ez a szivar, olyan rossz vitte Bary a vizsgálatot, és ahogy én azt a szivart elhajítom, úgy eltaszítok mindenkit, aki az utamba áll.«

Aztán a szivart elgázolta s e közben azon táj felé nézett, amelyen Bary lakik. Ki ne fogná föl ennek értelmét? Azt jelentette ez hogy: »Eltiporlak!«

Illő viselet ez egy kir. főügyésztől? Nem csoda, ha azóta a zsidók mind fenn hordják az orrukat, holott eddig nagyon lehorgasztották. Kozma ur elzárkózott előlem. Vizitkártyámat hagytam nála. Csak azután láttam, hogy a Verhovay barátomé volt. De én mégis ott hagytam. Ugy is rám ösmert ő méltósága a hamis kártyáról. De kijönni nem mert élem. (Verhovay általános tapsviharban tör ki s átvéve Ónodytól a maga kéziratát, győzelmi zászló gyanánt lobogtatja a maga pártfeje fölött.)

Csernátóy. Tanácsos volna a vizsgálatot más, nyugodtabb vidékre áthelyezni. (Simonyi: A Pozsonyba!)

Hegedűs Sándor. Beszéljünk újabb dologról, pl. a honalapításról.

Szalay Imre. Hisz már az megszünt.

A tisztelt ház. Mi szünt meg?

Szalay Imre. No, a Hon! (Általános derültségre fakad.)

Hegedűs. Kérem, kérem, én arról a honról szólok, melynek Árpád vére győzelemben csorga szent földére. (Az más!) Nemsokára ezer éves születésnapját üljük meg. Gondolkodott-e a kormány lakomáról és zászlókról? Caveant consuli!

Istóczy. Én gondolkodtam olyan programról, amely legméltóbb a magyar nemzethez. Ime:

1. Reggel 4 órakor riadó a Hepp-hepp nótára.

2. 10 órakor az összes zsidóság összegyűjtendő Alpár mezejére.

3. Pusztaszeren egy nagy üst állítatik föl, tele Henricinus-olajjal, mely fölforraltatik.

4. Benne déli 12 órakor a Kagál tagjai megfőzetnek.

5. Az orthodox zsidóság d. u. 4 - 5 közt Hadúr tiszteletére a fehér táltos farkához köttetik s végighurczoltatik a hon drága földén, hogy hulljon rá egyszer zsidóvér is.

6. Este 8-kor a neolog zsidóság »Zalán futását« adja elő. Az antiszemita régi magyar jelmezekben a bolgároknek átöltözött zsidóságot lekergetik Zalánkemenig és ott a Dunában megfürösztik. Ilyen népi programnál Atzél Béla se szerkesztene jobbat. De tudom, hogy csak is camera charitatis szerkesztettem meg én a magamét. (Verhovay sir.)

Pauler (felel az interpellációra.) Tetszik tudni, valaméddig az igazság ki nem derül, addig mindig be van borulva. Ne akasszuk meg az igazság kezét. Én, az ő ügyére, ajánlom ezt. Ne háborgassuk. És — mert az én szememben ez a fő — igyekezzünk megtartani a tárcz — vsy mi a kagal!... a tárgyalogságot.

Börzeviczy. Fauteuil de mieux! (Sehr feuu! — Megöleli magát.)

A VÁSOTT KÖLYKÖK.

Kossuth bácsinál hallgatni kénytelenek; tisztességesen kell ott viselniök magukat. Meg is szöknek onnan.

Bezzeg Istóczy néninél szabad a vásár.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezét signaturájáról.

Haza minden előtt!

Ó szindarabokat tud ez a mi generálisunk irni! Kiváltképen ért a csattanós felvonás-végekhez.

Az egész világ suttogta róla, hogy »A válság« című, készülöben levő szindarabjával meg van akadva — sehogyse megy össze a megoldás. Nevették is titokban, hogy no majd felsül, sőt pórul is jár, ha Közlekedő Ügyikét a darab végén nem tudja férjhez juttatni annak rendje és módja szerint, a mint az egy tisztességes szindarab író mesteremberhez illik, aki tudja, hogy az életben ecetre maradhat egy lány, de szindarabban ennek nem szabad megtörténnie.

Ó csak járt-kelt és hallgatott.

Egyszerre, mikor a legkevésbé várták — oda vágta nekik a megoldást.

Fölléptetett egy egészen új kérőt, akiről eddig szó se volt a darabban s hozzáadta az eladó lányt.

Rettentő merészség az utolsó felvonásba egy egészen új szereplőt behozni. De hát a nagy mesternek ez is sikerült. Széchenyi Pali az új szereplő, nemcsak arra való, hogy lehetségessé tegye »A válság« megoldását, hanem általa még egy utójátékkal is gyarapodik a téma. Czime: »A fuzió.«

Bengáli görög-tűz-világítás mellett nagyszerű bevonulása az agráriusoknak a szabadelvű körbe. A major domo, a szabadelvű kör gazdája, disztarokkot rendezett a tiszteletére. Így fogják el minálunk a pagátot.

A casino illuminál.

A zagyva-club elsötétül.

Apponyi Albert, mint Mózsés, látja az Áron bevonulását a miniszteriumba, s maga kívül rekeszti magát.

Minden rendén van. Mehecsünk.

— Pakolj Pista!

Apró hírek.

> **Ónody Géza**, mint biztos forrásból tudjuk, csak azért olvasta multkorai antisemita beszédét a képviselőházban, hogy lefözze képviselőtársai nagy részét, kik mindaddig kétségbevonták, hogy ő olvasni tud.

☉ **Az ujságok** nagy része kiadta Horánszky nyilatkozatát, mely szerint Verhovaynak fogalma sincs a tisztességről. És ezek a lapok még *ujságok*nak merik nevezni magukat!

Ω **Paulerral szemben** általános a böcsületes emberek között a megbotránykozás, amiért ő elmulasztá Ónody vádjai ellenében Kozma főügyészt megvédelmezni.

És Pauler igazságügyi miniszter. Botrány amit tesz, botrány amit nem tesz.

+ **Név változtatás.** M a l a c z k a község lakói kérvényt nyújtottak be a m. k. belügyminiszteriumhoz, hogy falujokat, tekintve a világtörténelmi eseményeket, melyeknek színhelye volt: **Disznódra** változtathassák.

Titán Laczi a koronában

Hahó!

Anch io sono Petőfi! Et plusquam!

Megmozdulok én is.

Szólok. Nem álmos — éber táska vagyok már.

Nekem a *Sugár*-uton fogtok emlékoszlopot állítani; egregi monumentum aere peregrinus. S még kufárokdtok a hely miatt, mikor én a halhatatlanság Tejutján emeltem szobrot enmagamnak!

Hajh, szüntelen ragyog fölöttem az én bal csillagzatom. Ah, de hányszor panaszlom én már ezt. Nem viszek Athénbe borsót, nem hányok többé baglyot a falra. Lelkem oroszlánya végre is ki fogja terjeszteni szárnyait.

Habozól, nemzet? Nem tudsz egy csapással két légynek szolgálni? De nem lankadok. A dicsőség tengerére szállok a magasba. Per Adria ad astra! És rám ragyogandnak a csillagok milli- és billiárdjai.

Itt állok s arczomon leperg egy meghatott könny, sajnálva e korszak alacsony röptü vakondjait. Mert mégis csak én vagyok lantosa e honnak, zengő cymboluma a dicsőségnek.

— Pauli, ájne monumentále lére csibuk, kapucziner mit kolosszál fil haut und ziben hauszbród!

Osztályrészünk.

HITVÁNY igaztók szavára
Fölzendült a tót s a német.
Zsidó vagyont elprédálni,
Boltba, házba betörnének.

Isten látja, magyar népnek
Nem volt a gazságha' része,
Sőt az érdemére róva
A gazok megfélekezése.

De a külföld nem distingvál
S olvashatjuk száz lapban már,
Hogy a magyar czéda, préda,
Antisemita és barbár.

Tótnak zsidó pálinkája,
Németnek jut zsidó vagyon;
Szegény magyar osztályrésze:
Szégyenleni mindezt nagyon.

Éjféli szobrászat.

Személyek:

A NÁDOR SZOBRA.

EÖTVÖS SZOBRA.

SZÉCHENYI SZOBRA.

PETŐFI SZOBRA.

DEÁK SZOBRA.

D. — Gratulálok, Sándor öcsém, hogy talpra állítottak már téged is. Talapzatra, magyar!

P. — Micsoda gipszes hang ez? Szinte bemeszeli a fülem dobját.

E. — Csitt no! Nem hallod, hogy a Feri bácsié? Az gipsz korában is keményebb gyerek már, mint mi kész rézbácsik.

P. — Csakugyan!... Hallja, Feri bácsi, ha én Tiszának volnék, csak a mintáját állíttatnám föl a szobrának, a miért olyan mintaszerű ember volt mindig.

D. — Azt nem teszi Tisza Kálmán, az nagyon is nagy bók volna. Elég, hogy régi ellenzéki létére ilyen deákista szobrot állíttat.

J. N. — Hjah, fiaim, ti könnyen tréfáltok. De én, én! Aki a bakát is megsajnálta, ha faköponyegben állt két órahosszat a házam előtt, most magam állok itt rézköponyegben már mióta! Meg is huztam érte a fülét Halbignak, hogy a minap megboldogult a boldogtalan és tisztelegni jött hozzám a paradicsomba. Tudom istenem elmondta magában ő is, hogy: »Ha én téged megköponyegesítteleníttethetnék!«

Sz. — Hiszen föntséged még jól járt avval a némettel; de én hogy álljak meg ezen az én girbe-görbe két lábamon? Engem az az Engyel Bendi ugyancsak levert a lábamról, a mikor rásegített. Azóta antisemita vagyok!

E. — Nem hiszem, urambátyám; olyan kisszívűnek nem tudott önteni az a jámbor.

Sz. — Könnyű neked antiistóczystának lenned, mikor olyan huszárosan meg vagy öntve, hogy eötvös-ségnek is beillenél.

E. — No csak csinján a dicsérettel! Hátha urambátyámnak mindig így kellene antrétolni a franczia négyeshez, mint nekem? Én sem Campillinek születtem ám. Azért irigylem Feri bácsit, hogy ő az egyetlen közöttünk, aki leplezését meg fogja ülhetni, míg mi azt az ünnepet kiállani voltunk kénytelenek.

J. N. — No, ne vegyük úgy bonczkés alá a készítőinket. Legyünk könyörületesebbek irántok, mint ők mi irántunk voltak. (Petőfihez.) Hát hogy érzed magad Sándor öcsém?

P. — Mintha csupa zseb volnék, föntség, s ez a zseb szízig tele volna rézkrajczárral. A réz-Englijét annak az én Huszáromnak!

Sz. — Nekem meg olyan ágyuforma érzelmeim vannak, mintha el kellene sülnöm. Jó, hogy akadémiai patrónjaimat belém nem töltötték, különben rég levádztam volna a két oroslánomat a lánczhidamról.

E. — Lám, lám, a mig éltünk, az ilyen réz-jövendő milyen kecsgetető volt és most... oppozíciót csinálunk magunknak.

P. — Igaz biz az! Opponáljunk! Alakítsunk réz-miniszteriumot.

Sz. — Vagy legalább réz-arisztokráciát!

E. — Rézakadémiát, kérem!

D. — Nem úgy fiaim! Hirdessük ki a rézjogot. Ha a kormány Pozsonyt statáriummal fenyegette, mi Budapesten hirdessük ki a statáriumot, hadd vigyázzanak magukra jobban a szobrásaink!

E. — Meg a halhatatlanok.

Mind. — Ugy van! Helyes a csengés!

E. — Még ma éjjel megjelenek Tiszának álmában s hiréül adom ezt a határozatot.

— Az óra egyet kondul. A szobrok visszatérnek püdesztálj-ikra. —

Jubilate!

MISKOLCZI tüztöltőség a multkor ünnepelte meg fennállásának 3000-ik évfordulóját »sippal, dobbal, nádi hegedűvel«.

Eme lélekemelő, rendkívüli ünnepet a következő, nem kevésbé impozáns s megérdemlett jubileumok váltandják fel.

1. Bukovay Absentius főjogoncz juristáskodásának 3000-ik évfordulója. Zalogház, Malonyai és Szidon illuminációja.

2. A 150-ik faburkolat-javítás a Sugáruton. Omnibusz-defilé.

3. A függetlenségi fürmedvények 10,000dik »pökeldelme.« Didó felbokkrétázva, megkoszoruzva.

4. P. K. I. 50-ik ordója.

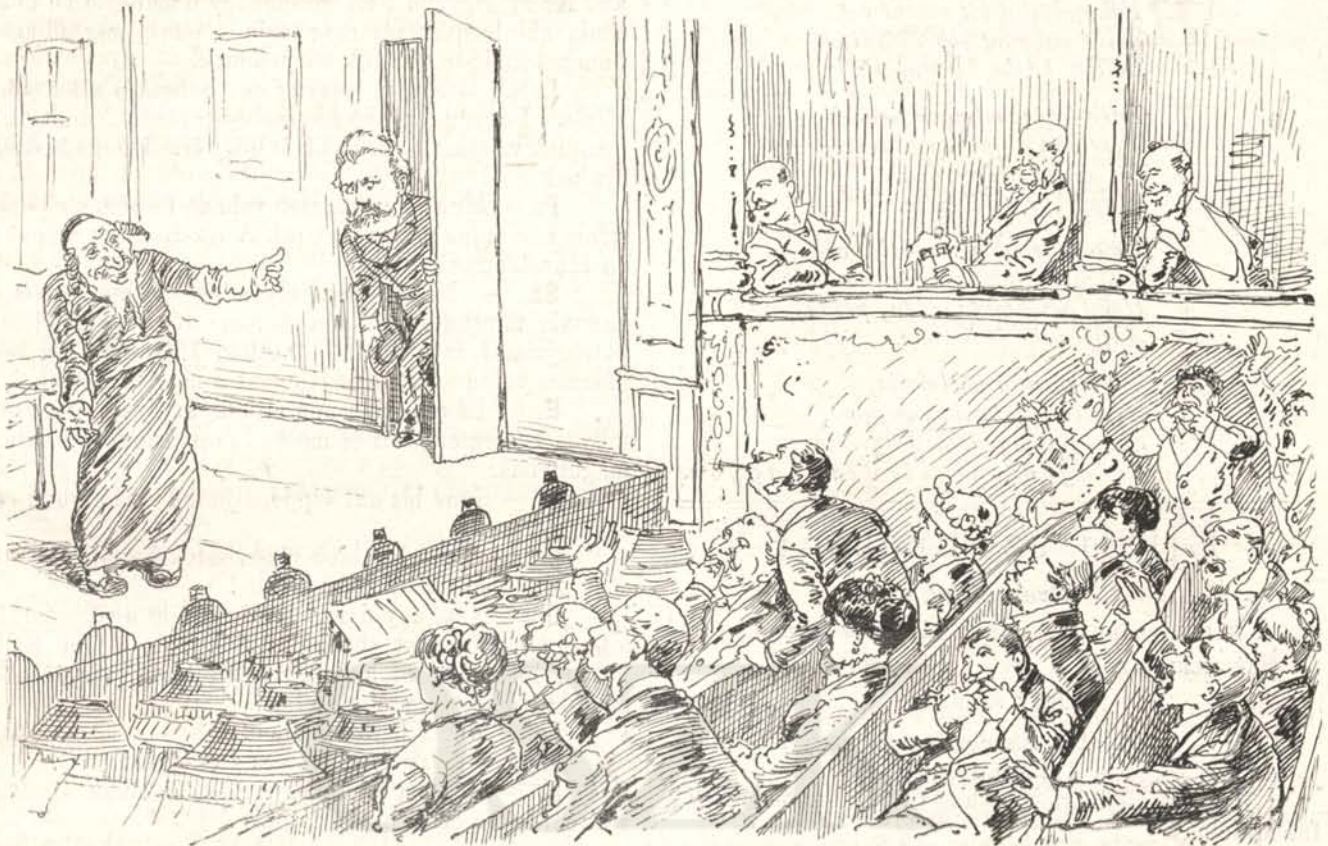
5. Az 1882-iki 1000-ik fővárosi betörés egybekapcsolva az ugyanaz évi 1000-ik »erélyes rendőrségi nyomozással.« Mihaszna avanszérozik.

6. Az ezredéves ünnepély 1000-ik megpendítése.

7. A lipótvárosi bazilika tornyának 20-ik leszedése egybekötve alapkövének 30-dik kiszedetésével Ybl-anyfényvel.

„SZEMITÁK ÉS ANTISZEMITÁK.“

— Rémdráma 12 fölvonásban. Irták Istóczy et Cie. —

Közönség. Már megint a zsidó? Elég volt már ebből ennyi!

Színész. Bocsánatot kérem, nadj érdemő publikomlében. Én nem a magam jó szántából vadjok itt. Meltúztasson kérem kifötyölni a szerzüt.

Börzeviczy W. M. élczei.

Móri! (Övösi balmas vicez!)

— Gróf Apponyi Albert leköszönt a közgazdasági bizottsági tagságáról. Lám, lám: tant de çay pour une omelette! (Zucker!)

— Legalább a földmiveléshez mindenesetre ért az új miniszter. Tudja Pál, mit kaszál. (Euu söhr ökonomüscher Wütz!)

— Hogy gróf Széchenyi zagyvapárti Saulusból miniszteri Paulus lett és hogy ennek következtében ott hagyta a zagyvapártot, mint Szent Pál az oláhokat, azt el se mondom. Ne foghassák rám, hogy olcsó vicczeket csinállok. (Wölche Mössigung!)

— Ismét új miniszterek és én nem vagyok köztük! Pedig minden nap egy hosszú fájdalmas pillantást vetettem Tiszára, a melyikből könnyen kiolvashatta, hogy: Memento

— Hogy mily nagy haladást tettek a magyar hirlapok a tiszta-eszlári ügy óta, kiténik azon körülményből, hogy a »Correspondence Havas« a székhelyét Londonból Nyiregyháza helyezte át, mert most onnét küldik szét a »Havas« levelézéseket. (Einpacken!)

— Legujabb leleplezés az Al-Dunán — a Petőfi szabra. (Hü, hü, hü! Hab ich enk gefoppt!)

— Hajdan úgy lerántották Petőfit, hogy alig maradt meg a rajta való. Most meg a lepedőjét is lerántják. Ez is csak a dicsőségére szolgál. (Kurz und geduegen, wue Börne über Jean Paul!)

— A czár koronázása áprilisig van elhalasztva. Nyilván e hó 1-ejéig. (Gekrönt soll er werden!)

— Azt hiszem, az én Ónódy barátom a kamra-rendszerek közt a kinzókamrát szereti legjobban. (Wasser soll ihm in die Stiefel rinnen!)

— Az én Ónódy barátom jobban tenné, ha a vérző hajadon helyett a vérengzőt mutogatná, t. i. a vas szüzet. Először tartósabb, másodsor jobban is ösmeri, mert bíró korában sokat koketirozott vele. (Heirathen soll er-se!)

EXITUS.

ÁGOSTON a kapus. Furcsa gusztusa van ezeknek a nagytiszteletű uraknak. Kiköltöznek ebből a szép palotából abba a csekély házikóba!

Az új forintos.

— Erráriális théma pittoreszk sujtással. —

RÉGI forintos bankó 1866-ban adatott ki és Königrätzből van keletve; ez már magában véve krach. Az új ellenben 1882-iki nagy termés; flóres in floribus.

Az új forintos csupa kék és barna foltból áll, úgy hogy feltűnőleg hasonlít a vert pénzhez. Szinpompája igen tetemes, mert barnában kék, kéken barna, barnás-kéken kékesbarna és kékesbarnában barnás-kék rajzokat mutat, mely színvegyületre ez idő szerint a legvirágzóbb külföldi pénzügyek is alapítvák.

Minthogy a tizesek és százások oly egyformák, hogy könnyen összezavarja egymással még az is, a kinek nincs: a forintosoknál geniális módon el van kerülve minden tévedés; t. i. az összes rajzterület 111 millimeter magassága, úgy, hogy aki csak némi szemmértékkel bír, e magasságban a három szál egyest könnyen megkülönböztetheti. Ily optikus ellenszere a tévedésnek eddig még soha sehol sem volt alkalmazva; ez eredeti magyar-osztrák találmány.

Ezenkívül az »1« szám még tömérdekszer fordul elő, és pedig mindig fehéren sötét alapon. A fehérség sikerült célzás arra, hogy a Nemzeti Bank e forintosokra mint államjegyekre nézve egészen ártatlan; a sötét alap pedig még sikerültebben fejezi ki azt, hogy a főntebbi ártatlanságnak nagyon sötét háttere van, a mennyiben e jegyeknek nincs földzetük.

A paritás elvének szigorú keresztülvitele igen szépen nyilatkozik abban, hogy az egyik oldal »Ein Gulden« s a másik »Egy forint« fölirata egyformán kilencz-kilencz betűből áll. A többi bankónál erre sehol sincsen súly vetve s a pénzügyér a legnagyobb dicsőre méltó, hogy ezen elvnek végre a pénzjegyeken is kezd érvényt szerezni.

Végre igen bölcsen cselekedték azt is, hogy a rajzot »muzivikus« szalaggal szegték be, mert ez »mozaikot« jelent; épen a mostani antisemita világban pedig a mozaikus jelleg a pénzen hathatós tüntetést képez a vallási egyenjogúság mellett.

Mindazonáltal nem állhatjuk meg, hogy az új forintosnak némely szembeszűrő hibájára is rá ne térjünk. Okvetlenül hiba például, hogy e rajz szélessége $79\frac{1}{2}$, a barna alap magassága $110\frac{1}{2}$, a fehér szegély szélessége $4\frac{3}{4}$, az írástábla alapja $45\frac{1}{4}$ és szélessége pláne $38\frac{2}{3}$ milliméterben van megállapítva. Mit csináljon már most a kereskedő világ e negyedekkel és harmadokkal, hollott tizedes pénzrendszerünk lévén, a mértéket is deczimálisokban kellett volna megszabni?

Továbbá: semmi sem bizonyítja, hogy valóban a magyar oldalon van-e a magyar s a németen a német felírás, vagy pedig megfordítva? Az állami nyelv érdekében pedig ilyesminek egészen félreérthetetlenül kellene kifejezve lennie.

Nem különben tény, hogy a német oldal pénzügyileg jobban van fundálva a magyarnál. Mert két oldalt két pilaszter látható, melyeknek a német oldalon kapitá-

lisa, a magyaron pedig csak oszlopfeje van. Kétséget nem szenved pedig, hogy a pénzjegyeknél nem az oszlopfeje a fő, hanem a kapitális.

Ezeket köllött megjegyeznünk az új forintosról, mely különben igen kedves műtárgy s a gyűjtők körében nagy kedveltségre fog szert tenni.

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— Ojra olvasok fülszólítás, hoid kanvertáljunk. Nem tudok, mi haszna volna belüle küriusztén oraságoknak. Hiszen todja mindenki, hoid sak sopán az kanvertálja, aki okorja javítani az üvé fináncziákat.

— Miotán a herr fün Verhajvaj lete ed házior, külene folamodni prédikátómér, példáol: de Eszter háza.

— Nem szeretek odjan a mognát minisztereket, de ozért reméngylek, hoid a gráf Szecsinilész elüszür is edj Szecsinilész és csak ozotán edj gráf.

— A herr fün Horénszky azt mondja a Verhajvaj oraságnak, hoid nélküli minden tisztesség. »Mboh!« mondja erre rá a her fün Verhajvaj, »ha csak edjebet nem nélküli az ember!«

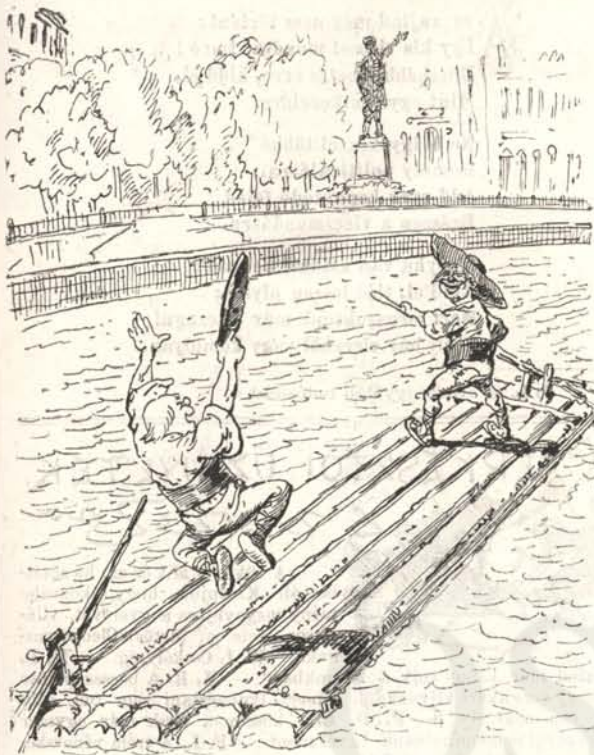
— Edjebet? Edjebet sakodjan nem nélküli. (Ugy-i Dido?)

— Az excellenz gráf Czopáril tartotta ed rogyogó dikción több mint edj óráig a budgetrül, rogyogó orcczal. »Ja — mandta ere rá a mi zseniál Bärzeviczink — dem Glücklichen schlägt keine Stunde!«

A népszínházban a »Szép Helena« járja. A görög szép Helenát a magyar szép Ilka játszsza, — nem olyan vig pajkossággal, mintha magamagát játszaná. Kápolnay-Páris már bizonyosan olvasta a történelemben, hogy ő lesz az oka a rémitő trójai háborúnak s azért olyan bús-komoly, meg a gégejét is az szorongatja. Pásztorbotjával beállhatna gyászkapusnak egy temetkezést rendező intézethez. Nem is Páris, hanem Pompeji. Kalchas-Solymosi, ha a humor mennyisége szerint osztályozták volna a görög klérust, nem vitte volna föl a főpapságig, hanem csak olyan koldusbarát-féle lett volna. Andorfi-Agamemnon nagy mértékben nyerte meg a maga tetszését. Kassai Menelausz is eléggé nevétséges volna, ha nem birna magánál hatalmasabb konkurrenst Pauler igazságügyér személyében.

A Petőfi-szobor körül.

— Csag mi nekunk inekolta az a nagyságos ur, hogy :
»talpra magyar !«

Ambrus gazda (a szobrot nézve). Sohse hittem volna, hogy
a Petőfi uram ü kigyelme ilyen jól megtermett ember volt
légyen.

Herr v. Bleaml. Micsoda manament ez, herr schwager ?
Min érílnék a mótyorog olyan natyon ?

Kraxelhuber T. Na ? A Sántua Bedőfin, ami fold negik
a hexdi radzionall boét !

Herr v. Bleaml. Szo ? Én mintig osztod kondolttam,
hogy a Betőfen föld ety muzikant.

A „Függetlenség“ művészeti ujdonságaiból.

— **(Novák Ernő)**, horvát testvéreink Munkácsya,
a zágrábi Delaroché, e napokban fejezte be »A tisz-
eszlári sakterolás« című remekét, mely jóval fölötte áll
az újkor legnagyobb festményeinek. Solymosi Esztert
oda kötözve látjuk a rituális asztalhoz. A műtét épen
be van fejezve. Az elmetszett fej csak egy bőrföszlányon
függ alá. A tátongó sebből egy vén zsidó asszony kavarja
a párolgó vért, melylyel a rituális hurkát készül megtöl-
teni. A sakter, kezei el lévén foglalva a vonagló Eszter

lábainak leszoritásával, a vértől csepegő kést a fogai közt
tartja.*) Igen »hangulatteljes«, »történelmi hűséggel«
alkotott kép ez, mely fotografikus másolatokban forgott
ma a képviseelőházban kézről-kézre s általában a legkedve-
sebb hatást szülte. (Okt. 12.)

— **(Egy tót fiucska)** ma a »Foncière« épületének
tornyáról lezuhant s legott szörnyet halt. Jeles festő-
művésznünk, Maszlaghy Tingomár, amidőn meglátta a
piros vér fölött kocsonyaszerűleg rengő fehér agyvelőt,
igy szólt: »Ez aztán csöndélet! Mintha számóczára
öntött tejfölt látnék. Leföstöm !« És ment és leföstötte.
Szerkesztőségünkben a takaros művecske a délelőtti
órákban látható.

— **(Uj szobormű.)** Kitünő plasztikusunk, Gyur-
mándy Canovus, agyagban kiformálta az akasztott Rózsa
Pistát, amint Kozarek úr a delinquens nyakát balra és
lefelé csavarítja. Meglepip élethűséggel van itt a halál
feltüntetve. A kidagadó erek, a kifeszülő szegolyók, a
kitoluló nyelv semmi kívánni valót sem hagynak hátra.
A műtevő nyugodtsága kellemes ellentétet képez a kivég-
zettnek dult vonásaival. Rég nem élveztünk egy műtár-
gyat mint e nemes alkotást. Megvárjuk, hogy márványban
való kivitelét a kormány az igyekező fiatal művésznél a
nemz. muzeum számára meg fogja rendelni.

— **(Vakapáthy Verbulchu)** a nagy tragikus-bary-
ton, tegnap a »Hunyady László« opera czimszerepében
valóban remekelt. Az utolsó felvonás végén ugyanis, a
midőn a hóhér bárdjának hármias suhintására már-már
meglődült a feje, vértől csurogva rohant be a szinpadra,
hogy bús édesanyjától még egyszer bucsut vegyen, s gar-
garizáló hangon, sikertült csuklásokkal énekelje Schna-
kerlfellnérné-Szilágyi Erzsébet asszonnyal a végső ket-
tőt, mialatt szélesen tátongó sebébe spongyát nyom-
kodva, a megtelt szivacsot a tomboló közönség láttára
ismét kifacsarta. A hatalmas művész mai föllépése
alkalmával, Othello szerepében, az eddigi felfogástól
eltérőleg, nem a torkát döfte át Salvini nyomán, hanem
a végső áriában egy hara-kiri metszésben a hasát bon-
tá föl, s csak azután ölte el Desdemonát, kinek nyakába
a beleiből akasztott hurkot s így fojtá meg. A zsufolt ház
sűrű kihívásokban részelteté a művészt, ki a leghelyesebb
fölfogással személyesíté a fekete hőst.

— **(Ritka hegedűs)** fog nemsókára megjelenni a
fővárosban. Ez Mr. Filidor Sangfroid, ki bal karjának
anatomicie kipreperált idegjein fogja eljátszani a »Kőrösi
lányra« irt változatait. Ideje is, hogy az agyon nyagगतott
régí hegedű helyett már egy újabb hangszert lássunk és
halljunk. Az érdekes francia holnapután este mutatja
be magát. Felhívjuk rá a művelt fővárosi közönség
figyelmét.

*) Oz nem lehet. O sakter lehet jilkos, de tréfit nem veszi o
szájába befe !

S. S.

A közönség köréből.

Az e heti tulvilági posta a következő két levelet hozta:

I.

Hetedik menyország, vértanuk palotája.

Október 8-án.

Tekintetes szerkesztőség!

BÉTSÉGBE vagyunk esve! Kautz Gyula képviselő ur tehát nem volt requiemünkön? Csak szerencsétlen numerus az a 13! Még vértanunak se jó lenni tizenháromával. Pedig mennyire örültünk, mennyire megtisztelve éreztünk magunkat, hogy egy Kautz Gyula is gyászol bennünket! Valóban kegyetlenség a képviselő urtól, hogy megfoszt bennünket ezen örömtől. Ha nekünk lehetne szerencsénk Kautz Gyula ur requiemjén jelen lehetni, mi bizonyára szívesen megtennénk.

A 13 aradi vértanu.

II.

Menyország, régiségári osztály.

Tekintetes szerkesztőség!

Mit kell hallanunk? Hát a meghalás becsületes utján se lehet már az adófizetés alul kibúvni?! Még most is követelik rajtunk az adót? Arra bizony számot ne tartsanak. Az aradi és kápolnai eset óta annyira felszaporodott itt az adóvégrehajtó, hogy alig győzzük az itteni adónkat leróni.

Az a 4 muzeumi tisztviselő.

— Levél czim. —

Nagyreményben levő Johanna urhölgynek született: L. Johanna 1851. Gyöngyösré, vagyha ott nincs kérem Egerbe küldetni.

E levél sürgősen repüljön, hogy még reménye előtt megkaphassa.

*

— Magyarosodás. —

(A hozzánk beküldött levél pecsétjén:)

Staud József
Fleischbauer
Königsberg.
Ungarn.

Ha Königsberg Ungarnban van is, Magyarország még sincs Poroszországban.

*

— Fenyegető levél. —

Diztet Jätzóúr.

géremzésben Lejon újon zives est a bár Atosaimmat felhivatni Hoy a Göteleszvényeket vátszagi egiz Febrúar 10 zetig Hoy ha ginemvátyag Gintelen vayjok úget beberelnie.

Anton M.

Szalay Imréhez. *)

AMI rajtad még nem történt:
Egy kis viccet mondtál Imre!
Büszkébb lehetsz erre, hidd el,
Mint egyéb sikereidre.

Ne is igyekezzél többé
Komoly politizálásra.
Add csak kopaszodó fejed
Égészen a vicczmondásra.

Hogyha van kitünő helyzet:
Hidd el, tiéd leszen olyan;
Mert megszoktunk már kacagni,
Szólj bár vicczből vagy komolyan.

*) L. az »Országgyűlési tudósítást.«

»A tükör.« Mit ér az, ha sötétben áll. Kívánjuk, hogy a közvélemény meggyújtva a gyertyát, világítson vele a fűrtös Cleopatrának. — W. I. Csekélység. — M. L.

Hiszen már benne volt a lapunkban. — M. R. A becses pointe sehogy sem akart kilyukadni. S mert lyukasztani sem tud, alig ha van neki éle. — P. D. Ezer köszönet. Csak már egyszer élő szóval is mondhatnánk. Levél ment. — F. L. A tréfa vénecke. Ha nem csalódunk, már jelen voltunk az arany menyegzőjén. — F. M. Mult számunkban ott lelheti. De azért csak vigan folytassa. Az a lapocska nem érdemes az említésre. — Anonymus. Bátor kortárs! Levelezési lapját, melyen e szó volt rajta »számár!« megkaptuk. Először láttunk ezuttal levelezési lapot látogató jegy helyett. — Imyself. Gyöngé dolgok. — R. E. Facsart. — R. I. Ha kedvében járhatunk vele, ám legyen: komolyan vesszük Verhovayt, de ezt csak privátim tehetjük. A ki nyilvánosan tenné, az vajmi könnyen válhatnék neveltségessé. — S. G. A »Czu tumm!« naptárba szánt dolgokat megrajzoltatjuk. — Vigs. Használtunk belőlük. — H. A. Ne higye, hogy Nyiregyháza a világ közepe. Az a helybeli lap épen olyan, amilyet a nyiregyháziak megérdemének. — E. M. Ha nyomtatásban jelent volna meg sem foglalkoznánk vele. — I. Meglepő haag egy ref. embertől. Jeles; némi változtatással megjelen. Időközönként kérjük. — B. F. Most is akadt egynehány. — Assyrius. Az 1. már megjelent; a 2. veszedelmes; a 3. e számunkat diszesíti. — Zldr. Sok benne a használható. Közöljük is. A többire nézve nem segíthetünk. Legelőbb egyelőre nem. — L. I. Csak türelem. — S. P. Kettejét itt fogtuk. A régiségeket még szívesebben vesszük, de porzó nélkül, ha szabad esedeznünk. — K. A. Silány dolgok. — Debreczenbe. A »B. J.« írástudói testületileg tanakodtak sorai jelentőségén, de biz azokból ki nem tudtak okosodni. — Ifj. M. F. Mutassák az irodalom iránt való lelkesedéseket az által, hogy előfizetnek a lapokra. Az élczlap különben nem alkalmas az önök »szent czéljának« elérésére. A politikai élet ferdeségei nem tartoznak önökre. Hogy melyik a helyes ut, azt megmutatja a jó házi nevelés. És így, ha önök »tisztelet«-példány helyett ingen példányt kértek volna is, mégsem szolgálhatunk. Lejárt már a »potya« korszak, amidőn néhány fiu a homlokára ütve így kiáltott fel: »leszünk önképző kör s megblicceljük a kiadókat!« — F. D. Már is jobb. — H. M. Kitünő. Folytassa. — Polydor. Sok elmesség van benne. De formája darabos. Különben is későn érkezett.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.